

# ฟาเนียม - หมายเลขเจ็ด

ดาเนียล 11 ถูกเปิดเผย: เส้นคำพยากรณ์ตั้งแต่ปี 1989 ถึงกฎหมายวันอาทิตย์

Jeff Pippenger

2025-03-15

เรากำลังดำเนินการรวบรวมแนวเส้นทั้งหมดของดาเนียลบทที่สิบเอ็ดเข้าด้วยกัน โดยเชื่อมโยงกับประวัติศาสตร์ที่ซ่อนอยู่ของข้อสี่สิบ ซึ่งเป็นตัวแทนของช่วงเวลาตั้งแต่ปี 1989 จนถึงกฎหมายวันอาทิตย์ในสหรัฐอเมริกา การทรงเรียกของเราในฐานะผู้ศึกษาคำพยากรณ์ คือการแจกแจงพระวจนะแห่งความจริงอย่างถูกต้องเที่ยงตรง

จงศึกษาด้วยความเพียรเพื่อสำแดงตนว่าเป็นที่ขอบพระทัยของพระเจ้า เป็นคนงานที่ไม่ต้องอับอาย เป็นผู้แจกแจงพระวจนะแห่งความจริงได้อย่างถูกต้อง 2 Timothy 2:15

บทที่สิบเอ็ดของดาเนียลสามารถแบ่งออกได้เป็นเส้นคำพยากรณ์สิบเส้น ข้อหนึ่งถึงข้อสี่เป็นตัวแทนของเส้นคำพยากรณ์เส้นหนึ่ง ข้อห้าถึงข้อเก้าเป็นตัวแทนของเส้นที่สอง ข้อสิบเป็นตัวแทนของเส้นที่สาม ข้อสิบเอ็ดและสิบสองเป็นตัวแทนของเส้นที่สี่ เส้นที่ห้าคือข้อสิบสามถึงข้อสิบห้า เส้นที่หกคือข้อสิบหกถึงข้อยี่สิบสอง เส้นที่เจ็ดคือข้อยี่สิบสามและข้อยี่สิบสี่ ข้อยี่สิบสี่ถึงข้อสามสิบเอ็ดคือเส้นที่แปด ข้อสามสิบเอ็ดถึงข้อสี่สิบคือเส้นที่เก้า และเส้นที่สิบและเป็นเส้นสุดท้ายคือข้อสี่สิบถึงข้อสี่สิบห้า เส้นทั้งสิบนี้จะต้องถูกนำมาประกอบเข้าด้วยกันที่ละเส้นบนอีกเส้นหนึ่ง

พระองค์จะทรงสั่งสอนความรู้แก่ผู้ใด? และจะทรงกระทำให้ผู้ใดเข้าใจหลักคำสอน? คือบรรดาผู้ที่หยามมาแล้ว และถูกพรากจากอกแม่แล้ว

เพราะต้องเป็นบัญญัติซ้อนบัญญัติ บัญญัติซ้อนบัญญัติ; บรรทัดซ้อนบรรทัด บรรทัดซ้อนบรรทัด; ที่นินิดหนึ่ง และที่นินิดหนึ่ง;

เพราะว่าพระองค์จะตรัสกับชนชาตินี้ด้วยริมฝีปากที่ติดอ่างและด้วยภาษาอีกภาษาหนึ่ง พระองค์ผู้ได้ตรัสแก่เขาทั้งหลายว่า "นี่คือการพัก ซึ่งด้วยการพักนี้ท่านทั้งหลายจะกระทำให้คนอ่อนล้าได้พัก และนี่คือความสดชื่น" แต่เขาทั้งหลายไม่ยอมฟัง

แต่พระวจนะของพระยาห์เวห์เป็นแก่พวกเขาเป็นข้อบังคับซ้อนข้อบังคับ ข้อบังคับซ้อนข้อบังคับ; บรรทัดซ้อนบรรทัด บรรทัดซ้อนบรรทัด; ที่นินิดหนึ่ง และที่นินิดหนึ่ง; เพื่อพวกเขาจะได้ไป และหายหลังล้มลง และถูกทำให้แตกหัก และติดบ่วง และถูกจับไป อีสยาห์ 28:9-13

แนวคำพยากรณ์ทั้งสิบนั้นยอมสัมพันธ์เชื่อมโยงกันโดยธรรมดา แต่ภายในแต่ละแนวก็สามารถสังเกตเห็นหัวข้อเฉพาะประการหนึ่งได้ แม้ว่าแต่ละแนวจะมีหัวข้อหลักของตนเอง แต่แนวเหล่านี้ก็มีได้มีพยานเพียงประการเดียว ข้าพเจ้ามุ่งหมายที่จะระบุหัวข้อแต่ละประการในแนวทั้งสิบนี้

## บรรทัดแรก

ข้าพเจ้าเองด้วย ในปีแรกแห่งรัชกาลดาริอัสชาวมิเดีย ข้าพเจ้ายืนขึ้นเพื่อคำจูนและเสริมกำลังแก่ท่านนั้น และบัดนี้ข้าพเจ้าจะแสดงความจริงแก่ท่าน ดุเดือด จะยังมีกษัตริย์อีกสามองค์เกิดขึ้นในเปอร์เซีย และองค์ที่สี่จะมั่งคั่งยิ่งกว่าเขาทั้งปวง และด้วยกำลังแห่งทรัพย์สมบัติของตน

เขาจะปลุกพระตมคนทั้งปวงให้ต่อต้านอาณาจักรกรีซ แล้วกษัตริย์ผู้ทรงอำนาจองค์หนึ่งจะเกิดขึ้น ผู้ซึ่งจะปกครองด้วยอำนาจอันยิ่งใหญ่ และกระทำตามชอบใจของตน และเมื่อท่านนั้นเกิดขึ้นแล้ว อาณาจักรของท่านจะถูกทำให้แตกสลาย และจะถูกแบ่งออกไปสู่ลมทั้งสี่แห่งฟ้าสวรรค์ และมีโซ่แกว่งเชือกสายของท่านนั้น ทั้งไม่เป็นไปตามอำนาจปกครองที่ท่านได้ปกครองอยู่ เพราะอาณาจักรของท่านจะถูกถอนรากถอนโคนไป แม้เพื่อผู้อื่นนอกเหนือจากเหล่านั้น ดาเนียล 11:1-4

ปีแรกแห่งรัชกาลดาร์ริอัสเป็นเครื่องหมายถึงการสิ้นสุดของเจ็ดสิบปี จึงชั่งถึงเวลาแห่งวาระสุดท้ายเชิงพยากรณ์ ครั้นถึงข้อสาม อเล็กซานเดอร์มหาราชทรงสถาปนาอาณาจักรทั่วพิภพของพระองค์ และครั้นถึงข้อสี่ อาณาจักรของพระองค์จะถูกถอนขึ้นและแบ่งออกไปสู่ลมทั้งสี่ การใช้ดาร์ริอัสเป็นเวลาแห่งวาระสุดท้ายในปี 1989 ทำให้เราสามารถนับบรรดากษัตริย์ที่ปรากฏเป็นสัญลักษณ์ในข้อสองได้ เมื่อกาเบรียลกล่าวในข้อหนึ่งว่า "ทั้งในปีแรกแห่งรัชกาลดาร์ริอัส" เขากำลังสานต่อสิ่งที่เขาได้แจ้งแก่ดาเนียลไว้ ณ ตอนต้นของนิมิต ซึ่งเริ่มขึ้นในบทที่สิบ

ในปีที่สามแห่งรัชกาลไซรัสกษัตริย์แห่งเปอร์เซีย มีพระวาระหนึ่งถูกสาแดงแก่ดาเนียล ผู้ซึ่งมีนามว่าเบลเทซซาร์; และพระวาระนั้นเป็นความจริง แต่เวลากำหนดนั้นยาวนาน: และท่านก็เข้าใจพระวาระนั้น และมีความเข้าใจในนิมิตนั้น ดาเนียล 10:1

หลักชัยที่เป็นตัวแทนของ "วาระอวสาน" ประกอบด้วยสัญลักษณ์สองประการ "วาระอวสาน" สำหรับแนวคำพยากรณ์ของโมเสสคือการกำเนิดของอาโรน และสามปีต่อมาคือการกำเนิดของโมเสส อาโรนและโมเสสเป็นสัญลักษณ์คู่ของ "วาระอวสาน" ในประวัติศาสตร์ของพวกเขา และเป็นแบบอย่างถึงการกำเนิดของยอห์นผู้ให้บัพติศมา และหกเดือนต่อมาคือพระเยซู "วาระอวสาน" ในปี 1798 ได้หมายถึงการจับกุมพระสันตะปาปาแห่งกรุงโรม ผู้ซึ่งต่อมาได้สิ้นพระชนม์ระหว่างการถูกคุมขังในปี 1799 จาก "ปีแรกแห่งรัชกาลดาร์ริอัสขามิเดีย" จนถึง "ปีที่สามแห่งรัชกาลไซรัสกษัตริย์แห่งเปอร์เซีย"; ดาร์ริอัสและไซรัสเป็นตัวแทนของ "วาระอวสาน" ในปี 1989 เพราะบรรดาผู้เผยพระวาระทั้งสิ้นกล่าวถึงยุคสุดท้ายมากกว่ายุคที่พวกเขาเองมีชีวิตอยู่

เหตุการณ์ทั้งปวงเหล่านี้ได้บังเกิดแก่เขาทั้งหลายเพื่อเป็นแบบอย่าง และเหตุการณ์เหล่านี้ได้ถูกบันทึกไว้เพื่อเป็นคำเตือนแก่เรา ผู้ซึ่งปลายยุคของโลกมาถึงแล้ว 1 Corinthians 10:11

ดาร์ริอัสและไซรัสเป็นตัวแทนของโรนัลด์ เรแกน และจอร์จ บุช ผู้พ่อ ในปี 1989 ทั้งสองเป็นประธานาธิบดีในปีนั้น ข้อหนึ่งของบทที่สิบเอ็ดกำหนดให้นิมิตอยู่ในปีที่สามแห่งรัชกาลของไซรัส ซึ่งย่อมเป็นตัวแทนของจอร์จ บุช ผู้พ่อ ผู้ซึ่งสืบต่อจากเรแกน ดังที่ไซรัสสืบต่อจากดาร์ริอัส ข้อสองกล่าวว่า จะมีกษัตริย์อีกสามองค์ลุกขึ้น และองค์ที่สี่มีมั่งคั่งยิ่งกว่าพวกเขาทั้งหมด ช่วงสุดท้ายแห่ง "วาระสุดท้าย" ในบทที่สิบเอ็ดเริ่มต้นในปี 1989 และชี้ให้เห็นว่าหลังจากจอร์จ บุช ผู้พ่อแล้ว จะมีกษัตริย์อีกสามองค์ลุกขึ้น จึงเป็นการระบุถึงประธานาธิบดีสามคนที่สืบต่อจากบุชผู้พ่อ กษัตริย์สามองค์นั้นคือ บิล คลินตัน, จอร์จ บุช ผู้ลูก, บารัก โอบามา และต่อจากนั้นประธานาธิบดีผู้มั่งคั่งที่สุด คือ โด널ด์ ทรัมป์ จะ "ด้วยกำลังของเขา" และ "ด้วยความมั่งคั่งของเขา เขาจะปลุกเร้าทุกสิ่งขึ้นต่อสู้กับอาณาจักรกรีซ"

แล้วข้อสามก็แนะนำอเล็กซานเดอร์มหาราช และด้วยเหตุนี้จึงเป็นแบบอย่างล่วงหน้าของผู้นำคนสุดท้ายแห่งสหประชาชาติ ผู้ซึ่งรวมตัวกับสันตะปาปาในยุคสุดท้าย แต่ผู้ซึ่งก็ถึงวาระอวสานของตนเช่นเดียวกับสันตะปาปา สหประชาชาติคืออาณาจักรที่เจ็ด ซึ่งถูกแทนไว้เป็นกษัตริย์สิบองค์ในวิวรณ์บทที่สิบเจ็ด และสมาพันธรัฐแห่งกษัตริย์สิบองค์นั้นเห็นพ้องที่จะมอบอาณาจักรที่เจ็ดของตนแก่สัตว์ร้ายของสันตะปาปาเป็นเวลาหนึ่งชั่วโมงเชิงสัญลักษณ์

และเขาสิบเขาที่ท่านเห็นนั้นคือกษัตริย์สิบองค์ ซึ่งยังมีได้รับราชอาณาจักร  
แต่จะได้รับอำนาจดกษัตริย์อยู่ชั่วโมงเดี๋ยวร่วมกับสัตว์ร้ายนั้น กษัตริย์เหล่านี้มีน้ำใจเป็นอย่างเดียวกัน  
และจะมอบอำนาจและอำนาจของตนแก่สัตว์ร้าย พวกเขาจะทำสงครามกับพระเมษโปดก  
และพระเมษโปดกจะทรงมีชัยเหนือเขาทั้งหลาย เพราะพระองค์ทรงเป็นจอมเจ้านายและจอมกษัตริย์  
และบรรดาผู้ที่อยู่กับพระองค์นั้นเป็นผู้ที่ทรงเรียกแล้ว ทรงเลือกแล้ว และชื่อสัตย์ วิราวณ 17:12-14

กษัตริย์ทั้งสิบองค์นั้นถูกแทนไว้โดยชื่อสามและชื่อสี่

อีกทั้งโดยประวัติศาสตร์แห่งการรุ่งขึ้นและการล่มสลายของอเล็กซานเดอร์มหาราช  
ผู้ซึ่งทำให้ชื่อพระคัมภีร์เหล่านั้นสำเร็จในศตวรรษที่สี่ กรีซเป็นอาณาจักรที่สามแห่งคำพยากรณ์ในพระคัมภีร์  
และเป็นสัญลักษณ์ของพญานาค ซึ่งเป็นหนึ่งในสามของสหภาพไตรภาคีแห่งพญานาค สัตว์ร้าย  
และผู้พยากรณ์เท็จ ที่กางเขน มีการจารึกข้อความว่า "กษัตริย์ของพวกยิว" ไว้เป็นภาษาฮีบรู ละติน และกรีก  
เป็นตัวแทนของพวกยิว ชาวโรมัน และชนหมู่มากที่หลีกจากชนชาติอื่น ๆ  
ซึ่งจะอยู่ในกรุงเยรูซาเล็มในเทศกาลปัสกา ชาวกรีกเป็นตัวแทนของพญานาค  
ชาวโรมันเป็นตัวแทนของสัตว์ร้าย และพวกยิวเป็นผู้พยากรณ์เท็จ.

ชื่อแรกของบทที่สิบเอ็ดชี้ให้เห็นถึงจุดจบของอำนาจมังกรฝ่ายโลกซึ่งล่วงประเวณีกับอำนาจสันตะปาปา  
เมื่อเวลาทดลองของมนุษย์สิ้นสุดลง ชื่อสามและชื่อสี่ชี้ให้เห็นถึงการผงาดขึ้นครั้งสุดท้ายและการล่มสลายของกา  
การสำแดงสุดท้ายแห่งอำนาจมังกรฝ่ายโลก ชื่อเหล่านี้ซ้อนทับกับหกข้อสุดท้ายซึ่งชี้ให้เห็นถึงจุดจบของสัตว์ร้าย  
ซึ่งล่วงประเวณีกับบรรดากษัตริย์แห่งแผ่นดินโลก ตอนต้นและตอนปลายของบทที่สิบเอ็ดชี้ให้เห็นถึงประวัติศาสตร์  
ตรึงศัตรูของพระเจ้ามาถึงจุดจบของตนโดยไม่มีผู้ใดช่วยเหลือ ชื่อแรกเมื่อจัดให้สอดคล้องกับหกข้อสุดท้าย  
และด้วยการนั้นจึงบรรทุกสัญลักษณ์ของพระบัญญัติสิบประการ  
ด้วยแผ่นศิลาจารึกแห่งพระบัญญัติสิบประการแรก และแผ่นศิลาจารึกอีกแผ่นหนึ่งที่มีหกประการสุดท้าย  
ขณะเดียวกันยังเป็นสัญลักษณ์ของบททดสอบด้วยจำนวนสิบอีกด้วย

ชื่อแรกเป็นภาพแทนของการเริ่มต้นซึ่งสำแดงให้เห็นถึงจุดจบ ขณะเดียวกันก็ยึดสารนั้นไว้ว่าเริ่มต้น ณ  
"วาระสุดท้าย" ในปี 1989 ชื่อพระคัมภีร์เหล่านี้เป็นภาพแทนช่วงเวลาตั้งแต่ปี 1989  
จนถึงการสิ้นสุดแห่งระบอบทดลองของมนุษย์ ดังนั้นจึงเป็นบทสรุปของสารในหกข้อสุดท้าย  
ซึ่งเป็นความรู้ที่ทวีขึ้นอันถูกเปิดเผยในปี 1989 และระบอบเหตุการณ์ต่าง ๆ  
ที่เกี่ยวข้องกับการสิ้นสุดแห่งระบอบทดลองนั้น

ชื่อพระคัมภีร์เหล่านี้ให้หลักยึดเชิงพยากรณ์เพื่อให้ตระหนักว่า โดยเริ่มต้นในปี 1989  
จะมีประธานาธิบดีทั้งหมดแปดคน โดยคนที่แปดจะมาจกบรรดาประธานาธิบดีเจ็ดคนก่อนหน้านั้น  
ดังนั้นจึงเชื่อมโยงข้อความตอนนี้เข้ากับปริศนาของคนที่แปดซึ่งมาจากทั้งเจ็ด  
อันเป็นลักษณะเชิงพยากรณ์ที่เป็นความจริงสำหรับกาลปัจจุบันในวาระสุดท้าย.

แก่นเรื่องซึ่งสามารถเข้าใจได้จากชื่อพระคัมภีร์เหล่านี้ คือการทำลายอำนาจของพญานาคในที่สุด  
ผู้ซึ่งกระทำการล่วงประเวณีกับหญิงแพศยาแห่งเมืองไทร  
หญิงแพศยานั้นกระทำการล่วงประเวณีกับบรรดากษัตริย์ทั้งสิบแห่งแผ่นดินโลก  
แต่ตั้งเช่นที่ฝรั่งเศสโบราณได้กลายเป็นบุตรหัวปีของคริสตจักรคาทอลิก  
เมื่อโคลวิสถวายบัลลังก์ของตนแก่สันตะปาปาในปี ค.ศ. 496 ฉะนั้น สัตว์ร้ายที่ขึ้นมาจากแผ่นดินคือสหรัฐอเมริกา  
กา ก็จะเป็นกษัตริย์องค์แรกที่กระทำการล่วงประเวณีกับหญิงแพศยาในคราวกฎหมายวันอาทิตย์นั้น  
เช่นเดียวกับที่ในหกข้อสุดท้าย ชื่อชื่อแรกได้ระบุและเน้นย้ำอำนาจทั้งสามที่นำโลกไปสู่อาร์มาเกิดตอน  
แต่แก่นเรื่องในชื่อแรกนั้นคืออำนาจของพญานาคซึ่งมี Grecia และ Alexander the Great เป็นตัวแทน.

เรแกนได้เริ่มกระบวนการของประธานาธิบดีแปดคน  
ซึ่งบัดนี้ได้นำมาถึงประธานาธิบดีคนสุดท้ายในบรรดาแปดคนนั้น  
ประธานาธิบดีคนที่แปดจะตั้งรูปของสัตว์ร้ายและบังคับใช้กฎหมายวันอาทิตย์ในสหรัฐอเมริกา  
ขณะเดียวกันก็เป็นนายหน้าจัดทำข้อตกลงที่ทำให้เขากลายเป็นประมุขขององค์การสหประชาชาติ ซึ่ง ณ  
จุดนั้นเองจะเข้าสู่ความสัมพันธ์ระหว่างคริสตจักรกับรัฐในระดับทั่วโลก  
ภายใต้ข้ออ้างของการแก้ไขสงครามที่ทวีความรุนแรงขึ้นของอิสลามหัวรุนแรง

การเปลี่ยนผ่านของสหรัฐอเมริกา ซึ่งเป็นสัตว์ร้ายแห่งแผ่นดินในวิภรณ์บทที่สิบสาม  
จากการเป็นอาณาจักรที่หกแห่งคำพยากรณ์ในพระคัมภีร์  
ไปสู่การเป็นศิระของอาณาจักรที่เจ็ดแห่งคำพยากรณ์ในพระคัมภีร์ ขณะเดียวกันก็ทำให้ความสัมพันธ์อันมิช  
ชอบด้วยกฎหมายกับอาณาจักรที่แปดแห่งคำพยากรณ์ในพระคัมภีร์ถึงความสมบูรณ์นั้น  
ได้รับการแสดงให้เห็นตั้งแต่ข้อหนึ่งซึ่งระบุถึงปี 1989  
ผ่านบรรดาประธานาธิบดีที่นำไปสู่กฎหมายวันอาทิตย์ในสหรัฐอเมริกา  
และจากนั้นก็ระบุโดยทันทีถึงกษัตริย์ผู้ทรงอำนาจที่ลุกขึ้นยืน  
กษัตริย์ผู้ทรงอำนาจนั้นคือหมีผู้เข้าครอบครองการควบคุมเหนือองค์การสหประชาชาติ  
ซึ่งบัดนี้เขากำลังอยู่ในกระบวนการรื้อถอนองค์การนั้นล่วงหน้าเพื่อรองรับข้อเรียกร้องของเขาเอง.

## บรรทัดที่สอง

ข้อห้าถึงข้อเก้าเป็นการกล่าวถึงเป็นครั้งแรกและเป็นการพรรณนาเป็นลำดับข้อ ๆ  
ถึงสงครามระหว่างกษัตริย์ฝ่ายเหนือและฝ่ายใต้ ซึ่งทั้งบทนี้ใช้เป็นฉากหลังเชิงพยากรณ์หลัก  
ข้อห้ากำหนดหัวข้อสำคัญของข้อความตอนนี้

และกษัตริย์แห่งทิศใต้จะเข้มแข็ง และเจ้านายคนหนึ่งของท่านนั้นก็จะเข้มแข็งยิ่งกว่าท่าน  
และจะมีอำนาจปกครอง อำนาจปกครองของเขาจะเป็นอำนาจอันยิ่งใหญ่ ดาเนียล 11:5

ปโตเลมีที่ 1 โซเตอร์ และเซลิวกัสที่ 1 นิกาเตอร์ ได้รับการนำเสนอไว้ในข้อนี้ ทั้งสองเป็นหนึ่งในสี่ของ  
"ไดอาโดคิ" (ซึ่งหมายถึงผู้สืบทอด) แห่งอาณาจักรของอเล็กซานเดอร์ เซลิวกัสคือ "กษัตริย์แห่งทิศเหนือ"  
องค์แรกในบทที่สิบเอ็ด และสอดคล้องกับโรมนอภิศาสนา โรมันสันตะปาปา และโรมสมัยใหม่—เซลิวกัสได้รับกา  
รสถาปนาให้เป็นกษัตริย์แห่งทิศเหนือในเชิงพยากรณ์ก็ต่อเมื่อภายหลังชัยชนะสำคัญหรือเหตุการณ์ชี้ขาดหลัก  
สามประการเท่านั้น คือ การยึดบาบิโลนกลับคืนของเขาในปี 312 ก่อนคริสตกาล ยุทธการที่อิปซัสในปี 301  
ก่อนคริสตกาล และยุทธการที่โครฟูเดียมในปี 281 ก่อนคริสตกาล  
ความเคลื่อนไหวเหล่านี้ได้ปราบปรามคู่แข่งสำคัญของเขา ขยายอาณาจักรของเขา  
และทำให้ความเป็นใหญ่ของเขาในภูมิภาคนั้นมั่นคงยิ่งขึ้น

บรรทัดที่สองเริ่มต้นด้วยการระบุกษัตริย์ฝ่ายเหนือและฝ่ายใต้ให้แตกต่างจากผู้สืบทอดคนอื่น ๆ (Diadochi)  
แห่งอาณาจักรที่ถูกแบ่งแยกของอเล็กซานเดอร์ โดยเริ่มด้วยการชี้ว่า  
กษัตริย์ฝ่ายเหนือได้รับอำนาจอย่างแท้จริงภายหลังการพิชิตสามครั้งเท่านั้น แล้วในประวัติศาสตร์ของการต่อสู้  
เพื่ออำนาจการปกครองซึ่งคลี่คลายออกภายหลังการสิ้นพระชนม์ของอเล็กซานเดอร์ในข้อหกถึงข้อเก้า  
จรรยาช่วงเวลาหนึ่งซึ่งสิ้นสุดลงด้วยการโค่นล้มกษัตริย์ฝ่ายเหนือโดยกษัตริย์ฝ่ายใต้  
นี่เป็นครั้งแรกจากทั้งหมดสามครั้งในบทที่สิบเอ็ดที่กษัตริย์ฝ่ายใต้มีชัยชนะเหนือกษัตริย์ฝ่ายเหนือ  
เหตุการณ์เหล่านี้เป็นพยานหลักฐานภายในบทสามประการ ซึ่งสถาปนาไว้อย่างชัดเจนถึงจุดหมายของประวั  
ติศาสตร์ที่นำไปสู่การที่กษัตริย์ฝ่ายใต้เอาชนะกษัตริย์ฝ่ายเหนือ.

แล้วกษัตริย์ฝายใต้จะเข้มแข็ง และเจ้าชายคนหนึ่งของท่านด้วย และเขาจะเข้มแข็งยิ่งกว่าท่านนั้น และจะมีอำนาจครอบครอง; อำนาจครอบครองของเขาจะเป็นอำนาจครอบครองอันยิ่งใหญ่ และเมื่อสิ้นปีทั้งหลายแล้ว ทั้งสองจะเข้าร่วมเป็นพันธมิตรกัน; เพราะพระราชธิดาของกษัตริย์ฝายใต้จะมายังกษัตริย์ฝายเหนือเพื่อทำความตกลงกัน แต่เธอจะไม่สามารถรักษาอำนาจแห่งแขนไว้ได้; และเขาจะไม่ยินยอมอยู่ได้ ทั้งแขนของเขาด้วย; แต่เธอจะถูกมอบไว้ และบรรดาผู้ที่นำเธอมา และผู้ที่ให้กำเนิดเธอ และผู้ที่เสริมกำลังเธอในกาลครั้งเหล่านั้น แต่จากกึ่งหนึ่งแห่งรากของเธอ จะมีผู้หนึ่งลุกขึ้น ในฐานะของเขา ผู้ซึ่งจะมากับกองทัพ และจะเข้าไปในป้อมปราการของกษัตริย์ฝายเหนือ และจะจัดการต่อสู้กับพวกเขา และจะมีชัยชนะ และเขาจะกวาดเอาพระของพวกเขามาไปเป็นเชลยยังอียิปต์ พร้อมทั้งเจ้านายของพวกเขา และภาชนะล้ำค่าทั้งหลายของเงินและทอง; และเขาจะดำรงอยู่ได้นานกว่ากษัตริย์ฝายเหนือ ดังนั้นกษัตริย์ฝายใต้จะเข้ามาในอาณาจักรของตน แล้วจะกลับไปยังแผ่นดินของตนเอง ดาเนียล 11:5-9

ความสำเร็จเป็นจริงทางประวัติศาสตร์ของข้อพระคัมภีร์เหล่านี้เป็นแบบอย่างสำหรับความสำเร็จเป็นจริงเชิงพยากรณ์ของระยะเวลาหนึ่งพันสองร้อยหกสิบปีแห่งการปกครองของสันตะปาปา ซึ่งระบุไว้ในข้อที่สามสิบเอ็ดถึงสี่สิบ และเป็นแบบอย่างเชิงพยากรณ์สำหรับความสำเร็จเป็นจริงของข้อที่สิบเอ็ด ซึ่งสำเร็จเป็นจริงครั้งแรกในปี 217 ก่อนคริสตกาล ณ ยุทธการราเฟีย พยานทั้งสามนั้นชี้ให้เห็นลักษณะของสงครามยูเครน ซึ่งปูติน กษัตริย์องค์สุดท้ายแห่งทิศใต้ จะมีชัยเหนือกองทัพตัวแทนของกษัตริย์ฝายเหนือแห่งสันตะปาปา

แก่นเรื่องของเส้นประวัติศาสตร์แห่งคำพยากรณ์เส้นที่สองคือ วิธีที่บาดแผลถึงตายถูกกระทำแก่สันตะปาปาในปี 1798 ดังที่แสดงไว้ในข้อห้าถึงข้อเก้า และในการศึกแห่งราฟิอาในข้อสิบเอ็ด กษัตริย์ฝายใต้ ซึ่งก็คืออียิปต์นั้น คืออำนาจแห่งพญานาค

บุตรแห่งมนุษย์เอ๋ย จงตั้งหน้าต่อสู้ฟาโรห์กษัตริย์แห่งอียิปต์ และจงพยากรณ์กล่าวโทษเขาและกล่าวโทษอียิปต์ทั้งสิ้น จงพูดและกล่าวว่า พระยาห์เวห์องค์เจ้านายตรัสดังนี้ว่า ดูเถิด เราเป็นปฏิปักษ์ต่อเจ้า ฟาโรห์กษัตริย์แห่งอียิปต์ เจ้าพญานาคใหญ่ผู้หมอบอยู่ท่ามกลางลำน้ำทั้งหลายของตน ผู้ซึ่งกล่าวว่า แม่น้ำของข้าเป็นของข้าเอง และข้าได้สร้างมันไว้เพื่อตัวข้าเอง เอเสเคียล 29:2, 3

ภาพประกอบทั้งสามที่กล่าวถึงกษัตริย์ฝายใต้มีชัยเหนือกษัตริย์ฝายเหนือในบทที่สิบเอ็ด เมื่อรวมกันแล้ว ชี้ให้เห็นถึงการล่มสลายครั้งสุดท้ายของกษัตริย์ฝายเหนือในข้อ 45.

และเขาจะตั้งพลับพลาทั้งหลายแห่งราชวังของเขาไว้ระหว่างทะเลทั้งหลาย ณ ภูเขาบริสุทธิ์อันรุ่งโรจน์นั้น ถึงกระนั้นเขาจะมาถึงวาระสุดท้ายของเขา และจะไม่มีผู้ใดช่วยเขาได้ ดาเนียล 11:45

มีสามแนวในบทที่สิบเอ็ดที่แสดงให้เห็นว่ากษัตริย์ฝายใต้เอาชนะกษัตริย์ฝายเหนือ แต่เมื่อกษัตริย์ฝายเหนือมาถึงวาระสุดท้ายของตนโดยไม่มีผู้ใดช่วยนั้น กลับไม่ปรากฏชัดเจนนัก ทว่าพระธรรมวิวรณ์ระบุว่าอำนาจแห่งพญานาคที่นำเธอลงสู่ความพินาศ โดยการกินเนื้อของเธอและเผาเธอด้วยไฟ เมื่ออำนาจแห่งพญานาคได้รับการจำแนกจากพระธรรมวิวรณ์แล้ว เราก็จะเห็นบรรดากษัตริย์ ซึ่งก็คือพญานาคด้วย และก็คือกษัตริย์ฝายใต้ด้วย ผู้ซึ่งจะนำกษัตริย์ฝายเหนือลงสู่ความพินาศในข้อที่สี่สิบห้า พยานโดยตรงสามประการในบทนี้ ซึ่งทั้งหมดต่างกำลังเป็นพยานถึงความสำเร็จครบถ้วนสมบูรณ์ของพวกเขา ดังที่ได้แสดงผ่านความเชื่อมโยงของพระธรรมดาเนียลและพระธรรมวิวรณ์

กษัตริย์ฝายเหนือแห่งสันตะปาปาในยุคปัจจุบันมาถึงจุดจบของตนโดยไม่มีผู้ใดช่วยเหลือในข้อสี่สิบห้า และพระธรรมวิวรณ์ระบุว่าราชอำนาจของสันตะปาปามาถึงจุดจบอย่างไรด้วยน้ำมือของอำนาจแห่งพญานาค

และเขาสิบเขาที่ท่านเห็นอยู่บนสัตว์ร้ายนั้น จะพากันเกลียดชังหญิงแพศยาคนนั้น และจะกระทำให้นางร่ำและเปลือยเปล่า และจะกินเนื้อของนาง และเผาางเสียด้วยไฟ เพราะว่าพระเจ้าได้ทรงดลใจเขาทั้งหลายให้กระทำตามพระประสงค์ของพระองค์ ให้มีใจพร้อมเพรียงกัน และมอบอาณาจักรของตนแก่สัตว์ร้ายนั้น จนกว่าพระวาระของพระเจ้าจะสำเร็จ วิวรณ์ 17:16, 17

กษัตริย์สิบองค์เผาผลาญกษัตริย์ฝ่ายเหนือซึ่งเป็นอำนาจสันตะปาปาด้วยไฟ และกินเนื้อของนาง บรรดากษัตริย์ในยุคสุดท้ายคืออำนาจของพญานาค

“กษัตริย์ทั้งหลาย ผู้ครอบครอง และผู้ว่าราชการทั้งหลาย ได้ประทับตราของปฏิบัติพระคริสต์ไว้บนตนเอง และถูกพรรณนาเป็นมังกรผู้ซึ่งออกไปทำสงครามกับธรรมิกชน—กับบรรดาผู้ที่รักษาพระบัญญัติของพระเจ้า และมีความเชื่อของพระเยซู ในความเป็นปฏิบัติของพวกเขาคือต่อประชากรของพระเจ้า พวกเขาแสดงให้เห็นว่าตนเองมีความผิดด้วยในเรื่องการเลือกบารับบัสแทนพระคริสต์” Testimonies to Ministers, 38.

กษัตริย์ทั้งสิบองค์คืออำนาจของพญานาค ผู้ซึ่งยังถูกเป็นภาพแทนโดยอาณาจักรกรีกและอเล็กซานเดอร์ด้วย กษัตริย์เหล่านั้นเป็นกษัตริย์ฝ่ายใต้ เพราะพวกเขาถูกเป็นภาพแทนโดยฟาโรห์กษัตริย์แห่งอียิปต์ พวกเขาจะกินเนื้อของนาง เพราะพวกเขายังเป็น “สุนัข” เชิงพยากรณ์ ซึ่งผู้ประพันธ์เพลงสดุดีเรียกว่า “ขุมนมของคนชั่ว” ด้วย

เพราะสุนัขได้ล้อมข้าพระองค์ไว้แล้ว; ขุมนมคนของคณธรรมได้โอบล้อมข้าพระองค์ไว้; เขาทั้งหลายได้แทงมือและเท้าของข้าพระองค์ ข้าพระองค์นับกระดูกทั้งสี่ของข้าพระองค์ได้; เขาทั้งหลายมองและจ้องดูข้าพระองค์ เขาแบ่งเสื้อผ้าของข้าพระองค์กันเอง, และจับสลากเพื่อเอาเครื่องนุ่งห่มของข้าพระองค์ สดุดี 22:16–18

สันตะปาปาเป็นกษัตริย์ฝ่ายเหนือในข้อสี่สิบห้า และสันตะปาปาถูกแทนโดยเยเซเบลในคริสตจักรแห่งธยาทรา

แต่เรามีบางสิ่งจะกล่าวโทษเจ้า คือเจ้าปล่อยให้หญิงคนนั้นชื่อเยเซเบล ผู้ที่อ้างตนว่าเป็นผู้เผยพระวาระ สั่งสอนและล่อลวงผู้รับใช้ของเราให้กระทำการล่วงประเวณี และกินของที่บูชาก่อรูปเคารพ และเราได้ให้เวลาแก่นางเพื่อจะกลับใจจากการล่วงประเวณีของนาง แต่นางก็มิได้กลับใจ ดูเถิด เราจะเหวี่ยงนางลงบนเตียง และคนทั้งหลายที่ล่วงประเวณีกับนางจะถูกเหวี่ยงเข้าสู่ความทุกข์ลำบากใหญ่หลวง เว้นแต่เขาทั้งหลายจะกลับใจจากการกระทำของตน วิวรณ์ 2:20–22

การพิพากษาลงโทษเยเซเบลสำเร็จสิ้นเมื่อสุนัขมากัดกินนาง.

และองค์พระผู้เป็นเจ้าทรงตรัสถึงเยเซเบลด้วยว่า สุนัขทั้งหลายจะกินเยเซเบลที่ริมกำแพงเมืองยิสเรเอล 1 พงศ์กษัตริย์ 21:23

สุนัขทั้งหลายคือโรมนอกศาสนา คืออำนาจของพญานาค เพราะว่าโรมนอกศาสนานั้นเองที่ตรึงพระคริสต์ไว้บนกางเขน

“ในความทุกข์ทรมานของพระคริสต์บนกางเขนนั้น คำพยากรณ์ได้สำเร็จเป็นจริง หลายศตวรรษก่อนการตรึงกางเขน พระผู้ช่วยให้รอดได้ทรงบอกล่วงหน้าถึงการปฏิบัติที่พระองค์จะทรงได้รับ พระองค์ตรัสว่า ‘สุนัขทั้งหลายล้อมข้าพระองค์ไว้ ที่ประชุมของคนธรรมได้โอบล้อมข้าพระองค์ เขาเจาะมือและเท้าของข้าพระองค์ ข้าพระองค์นับกระดูกทั้งสี่ของข้าพระองค์ได้ เขาทั้งหลายมองและจ้องดูข้าพระองค์ เขาแบ่งเสื้อผ้าของข้าพระองค์กัน และจับสลากเอาเสื้อชั้นนอกของข้าพระองค์’ สดุดี 22:16–18 คำพยากรณ์เกี่ยวกับฉลองพระองค์ของพระ

องค์นั้นได้สำเร็จลงโดยปราศจากการปรึกษาหารือหรือการแทรกแซงจากมิตรหรือศัตรูของพระองค์ผู้ทรงฤทธานุภาพ กตริรงกางเขน ฉลองพระองค์ของพระองค์ได้ถูกมอบให้แก่ทหารผู้ซึ่งได้นำพระองค์ขึ้นตึงบงกางเขน พระคริสต์ทรงได้ยื่นการโต้เถียงกันของชายเหล่านั้นขณะที่พวกเขาแบ่งฉลองพระองค์กัน เสื้อชั้นในของพระองค์ทอเป็นผืนเดียวไว้รอยต่อ และพวกเขาบอกว่า ‘อย่าฉีกมันเลย แต่ให้เราจับสลากกันว่าใครจะได้มันไป’” ผู้ฟังปรารภนาแห่งปวงชน, 746.

กษัตริย์สิบองค์นั้น ซึ่งเป็นสุนัข ซึ่งเป็นขุมนมของคนอธรรม ซึ่งคือกริชและอียิปต์ ก็จะเผาหญิงแพศยาด้วยไฟเช่นกัน

และบุตรสาวของปุโรหิตผู้ใด หากนางทำตนให้เป็นมลทินด้วยการเป็นหญิงแพศยา นางก็ทำให้บิดาของตนเป็นมลทินด้วย นางจะต้องถูกเผาเสียด้วยไฟ เลวีนิติ 21:9

กษัตริย์ทั้งสิบเผาโสเภณีนั้นด้วยไฟ เพราะนางอ้างตนว่าเป็นปุโรหิตหญิง แต่แท้จริงแล้วนางเป็นโสเภณี

และอยู่มาในวันนั้น เมืองไทรจะถูกล้อมเสียเจ็ดสิบปี ตามวันเวลาของกษัตริย์องค์หนึ่ง ครั้นสิ้นสุดเจ็ดสิบปีแล้ว เมืองไทรจะร้องเพลงอย่างหญิงแพศยา จงถือพิณ เดินเที่ยวไปรอบเมืองเกิด เจ้าหญิงแพศยาผู้ถูกล้อม จบบรรเลงทำนองอันไพเราะ ร้องเพลงมาก ๆ เพื่อว่าผู้คนจะระลึกถึงเจ้าได้ และอยู่มาเมื่อสิ้นสุดเจ็ดสิบปีแล้ว พระยาห์เวห์จะทรงเยี่ยมเยียนเมืองไทร และนางจะกลับไปหารายได้ของนาง และจะกระทำการแพศยากับบรรดาราชอาณาจักรทั้งสิ้นของโลกที่อยู่บนพื้นพิภพ อีสยาห์ 23:15–17

ในข้อห้าถึงข้อเก้า และข้อสามสิบเอ็ดถึงข้อสี่สิบ

เราพบพยานหลักฐานว่าระบอบสันตะปาปา กำลังมาถึงจุดจบด้วยน้ำมือของอำนาจแห่งพญานาค หลักการนี้กำลังสำเร็จอยู่ในปัจจุบันด้วยเช่นกัน ในสงครามยูเครน พยานทั้งสามนี้บอกแก่เราว่า เมื่อกษัตริย์ฝ่ายเหนือมาถึงจุดจบของตนโดยไม่มีผู้ใดช่วยในข้อสี่สิบห้า พญานาคจะกินเนื้อของนางและเผานางด้วยไฟ โดยอาศัยพยานสามปาก แรงจูงใจสำหรับการกระทำของพญานาคจะรวมถึงสนธิสัญญาที่ถูกหักทำลายด้วย

ในข้อห้าถึงข้อเก้า สงครามซีเรียครั้งที่สองสิ้นสุดลงด้วยสนธิสัญญาในปี 253 ก่อนคริสตกาล สงครามได้เริ่มขึ้นในปี 260 ก่อนคริสตกาล และเมื่อเข้าสู่ปีที่เจ็ดของสงครามซีเรียครั้งที่สอง ก็ได้มีการบรรลุสนธิสัญญาสันติภาพโดยกษัตริย์ฝ่ายใต้ทรงมอบพระธิดาพระองค์หนึ่งแก่กษัตริย์ฝ่ายเหนือ เพื่อให้พระองค์อภิเษกสมรสกับพระธิดาของกษัตริย์ฝ่ายใต้ และนำมาซึ่งสันติภาพผ่านพันธมิตรทางการสมรส เจ็ดปีหลังจากการอภิเษกสมรส ในปี 246 ก่อนคริสตกาล กษัตริย์ฝ่ายเหนือทรงละทิ้งพระมเหสีจากฝ่ายใต้ และทรงรับพระมเหสีองค์เดิมของพระองค์กลับคืนมา ซึ่งพระองค์ได้ทรงละทิ้งไปเมื่อทรงอภิเษกสมรสกับเจ้าหญิงอียิปต์ แรงจูงใจของกษัตริย์ฝ่ายใต้ในการยกทัพุกรานราชอาณาจักรฝ่ายเหนือและจับกุมกษัตริย์ฝ่ายเหนือ นั้นคือการผิดสนธิสัญญา

สนธิสัญญาที่ถูกทำลายนั้นเป็นแบบอย่างล่วงหน้าของสนธิสัญญาโตเลนตีโนที่ถูกละเมิดในปี ค.ศ. 1797 ซึ่งได้ให้แรงจูงใจแก่เนโปเลียนในการจับสันตะปาปาไปเป็นเชลยในปี ค.ศ. 1798 ดังที่โปโตเลมีได้กระทำต่อเชลคัสในปี 246 ก่อน ค.ศ. เมื่อโปโตเลมีที่ 3 กลับสู่อียิปต์จากชัยชนะเหนือจักรวรรดิเชลคัสทางเหนือของเชลคัสที่ 2 เขาได้นำทรัพย์สมบัติจำนวนมากกลับมายังอียิปต์ จนชาวอียิปต์ถวายพระนามแก่โปโตเลมีที่ 3 ว่า “Euergetes” (หมายถึง ผู้ทรงอุปการคุณ) เพราะทรงนำ “เทพเจ้าที่ตกเป็นเชลย” ของพวกเขา กลับคืนมาหลังจากผ่านไปหลายปี

แต่จากแขนงหนึ่งแห่งรากของนาง จะมีผู้หนึ่งลุกขึ้นดำรงตำแหน่งแทนเขา ผู้ซึ่งจะยกทัพมา และจะเข้าโจมตีป้อมปราการของกษัตริย์ฝายเหนือ และจะกระทำการต่อพวกเขา และจะมีชัยชนะ อีกทั้งจะกวาดต้อนบรรดาพระของเขา พร้อมทั้งเจ้านายของเขา และภาชนะอันล้ำค่าที่ทำด้วยเงินและทองของเขา ไปเป็นเชลยยังอียิปต์ และเขาจะคงอยู่ต่อไปอีกหลายปีเหนือกว่ากษัตริย์ฝายเหนือ ดาเนียล 11:7, 8

เมื่อจักรพรรดินโปเลียนจับพระสันตะปาปาเป็นเชลยในปี ค.ศ. 1798

เขาได้รับทรัพย์สินสมบัติของวาติกันและนำกลับไปยังฝรั่งเศส ดังที่มีแบบอย่างไว้โดยปโตเลมีที่ 3 ผู้ซึ่งได้นำทรัพย์สินสมบัติและนำเชลุคัสที่ 2 กลับไปยังอียิปต์ด้วย ซึ่งที่นั่นเชลุคัสที่ 2 ได้สิ้นชีวิตด้วยการตกจากหลังม้า

เรื่องนี้เป็นแบบอย่างถึงการที่นโปเลียนทรงปลดสันตะสำนักออกจากสัตรีร้ายในปี ค.ศ. 1798

และถึงการสิ้นพระชนม์ของพระสันตะปาปาในปี ค.ศ. 1799

สันตะสำนักในวิหารนับทที่สิบเจ็ดคือหญิงที่นังอยู่บนสัตรีร้าย และความพ่ายแพ้ การถูกจับเป็นเชลย และการสิ้นชีวิตในเวลาต่อมาด้วยการตกจากหลังม้าของเชลุคัส

เป็นแบบอย่างถึงการที่นโปเลียนทรงปลดอำนาจฝ่ายบ้านเมืองของสันตะสำนักออกไป (ซึ่งในวิหารนับทที่สิบเจ็ดมีภาพแทนเป็นสัตรีร้าย)

ดังนั้นท่านจึงพาข้าพเจ้าไปในจิตวิญญาณยังถิ่นทุรกันดาร

และข้าพเจ้าเห็นหญิงคนหนึ่งนังอยู่บนสัตรีร้ายสีแดงเข้ม ซึ่งเต็มไปด้วยชื่อต่าง ๆ

แห่งการหมิ่นประมาทพระเจ้า มีเจ็ดศีรษะและสิบเขา ... และทูตสวรรค์องค์นั้นกล่าวแก่ข้าพเจ้าว่า เหตุใดท่านจึงประหลาดใจ? ข้าพเจ้าจะบอกความลับของหญิงนั้น และของสัตรีร้ายที่แบกนางไว้

ซึ่งมีเจ็ดศีรษะและสิบเขา ... และหญิงที่ท่านเห็นนั้น คือมหานครใหญ่

ซึ่งครอบครองเหนือบรรดากษัตริย์แห่งแผ่นดินโลก วิวรณ์ 17:3, 7, 18.

ข้อห้าที่ถึงข้อเก้านำเสนอสงครามระหว่างกษัตริย์ฝายเหนือกับกษัตริย์ฝายใต้ในบทธที่สิบเอ็ด

ข้อห้าให้หลักยึดโยงถึงกรุงโรมในฐานะกษัตริย์ฝายเหนือ

เพราะระบุว่ากษัตริย์ฝายเหนือจะพิชิตดินแดนทางภูมิศาสตร์สามแห่งก่อนที่เขาจะปกครองอย่างสูงสุด

ข้อพระคัมภีร์เหล่านี้ให้โครงสร้างเชิงพยากรณ์ซึ่งแสดงช่วงเวลาหนึ่งที่กษัตริย์ฝายเหนือครอบครองอำนาจ

แต่แล้วก็มาถึงวาระสุดท้ายของตน นี่คือข้อสมมติฐานและพระสัญญาอันแท้จริงของบทธที่สิบเอ็ด

ใจความสำคัญของลำดับเรื่องนี้คือบาดแผลถึงตายของกษัตริย์ฝายเหนือฝ่ายสันตะปาปา

หรือดังที่ข้อสิบห้ากล่าวไว้ว่า "เขาจะมาถึงวาระสุดท้ายของตน และจะไม่มีผู้ใดช่วยเขาได้"

ความจริงข้อนี้คือสัจธรรมปัจจุบันในวาระสุดท้าย.

เราจะดำเนินต่อไปในบทความถัดไป.